

KOSKELAN SUKUSEURA

Jäsentiedote 1/2016 Kesäkuu

Hyvän-päivän-toivotus kaikille koskelalaisille!

Keuruulla maanantaina 9.5.2016

Eilen vietettiin kauniissa ja lämpimässä säässä äitienpäivää. Meillä Keuruulla taidettiin tehdä tämän kevään lämpöennätyskin. Kävimme Vuokon kanssa kotona Lavikossa, jossa valkokuokot kukkivat pihassa. Tänä vuonna luonto puhkesi kukkaan täällä Keuruulla ihan parissa päivässä.

Eilen tosiaan oli taas se toukokuun toinen sunnuntai, jolloin on perinteisesti muistettu äitejä. Äitienpäivän vietto alkoi aikoinaan Yhdysvalloista. Vuonna 1914 Yhdysvaltain presidentti Woodrow Wilson julisti äitienpäivän kansalliseksi juhlapäiväksi. Suomessa tätä päivää vietettiin ensimmäisen kerran vuonna 1918 ja vuodesta 1947 lähtien se on ollut virallinen liputuspäivä.

Joskus on tullut mieleen, että Koskelan sisarukset eivät koskaan saaneet viettää oman äidin kanssa äitienpäivää. Hilda Karoliinahan kuoli vuonna 1914. Häntä ei kukaan tämän päivän Koskelalaisista enää siis muista. Wilhelm-isä kasvatti suuren lapsikatraan aikuisiksi saakka. Nuorin sisaruksista - siis äitini Hilda Esteri - oli Wilhelmin kuollessa jo 33-vuotias ja muut sitä vanhempia.

Meidän nykyisten Koskelalaisten joukossa on vielä joitakin serkuksia, jotka voivat muistaa

Wilhelm-papan. Olisi todella mielenkiintoista kuulla muisteluja hänestä. Meidän sukujuhlissamme on joskus joku muistellutkin häntä, mutta kun kahden vuoden päästä, siis vuonna 2018 sukuseuramme viettää 30-vuotisjuhlaa, olisi mahdollista hienoa kuulla vielä kerran Wilhelm Koskelasta! Kuka ottaisi tämän pestin?

Joulutiedotteessa vuodelta 1998 Korven Veikko muisteli kantavanhempia ja erityisesti omia muistojaan Wilhelm-papasta: "Hän oli hurskas, nuhteeton ja pyyteeton mies, eikä kerännyt aarteita maan päälle. Hän pyrki myös toimimaan opetuslapsena ja ohjaamaan muitakin ihmisiä Jumalan tykö." Näin siis kirjoitti Veikko-serkku.

Kyselkääpä toisiltanne kuka muistaa joitain kertomuksia Wilhelm Koskelasta, kootaan ne sitten yhteen ja joku esittää kertomukset sukuseuran juhlapöydässä vuonna 2018!

Nyt toivotan Teille kaikille oikein hyvää kesää ja aurinkoisia ilmoja!

Paavo Saikkonen
Koskelan sukuseuran puheenjohtaja

Iloa

Iloa ilmassa, iloa maassa,
puitten oksilla, joka pensaassa.
Ilo kuplii, laulaa ja soi.
Kesä meidät yllätti,
kun kaiken tämän toi.

Iloa ilmassa, iloa maassa.
lasten laulussa niin riemukkaassa.
Ilo kuplii, laulaa ja soi.
Kesä meidät yllätti,
kun kaiken tämän toi.

Sirpa Sironen-Hänninen

Jarmo Niemelä

Mielenkiintoinen koskelalainen

Synnyin Lappajärvellä 1968, täytän siis tänä vuonna 48 vuotta. Olen Olavi Niemelän pojan poika. Isäni on Uolevi Niemelä ja äitini oli Ritva Niemelä. Äitini on jo poistunut keskuudestamme.

Muutimme vanhempieni ja sisareni kanssa Ruotsiin kun olin pikkuvauva, nuorin sisaruksistani on syntynyt Ruotsissa.

Olen naimisissa Monica Andrén kanssa ja meillä on lapset Albin ja Mikaela. Asumme Stårforsissa, Ruotsissa.

Kesälomia mummolassa

Lapsuuteni aikaan kesälomat olimme aina Suomessa, ja yleensä koko kesäloman mummolassa. Minulla on pelkästään lämpimiä ja kauniita muistoja lomareissuista Lappajärvelle. Tehtiin heinätoitä ja käytiin bingoissa.

Tykkäsin kuunnella kun vaarini kertoi lapsuudestaan ja miten pojat kiusoittelivat toisiaan, ja kuun-

Ylempi kuva: Olavi-papan ja Elli-mummun luona vietettiin monet mukavat kesät.

Alempi kuva: Olin ylpeä kun sain pikkupoikana siirtää traktoria

telin kun Olavi-pappa kertoi sotareissuistaan. Monesti heitä oli kiusattu ja kokemukset olivat rankkoja. Minusta tuntuu että autoin häntä kun hän sai puhua niistä asioista. Ne oli vähän niin kuin juttuja "poikien" kesken.

Kuumana kesäpäivänä oli suorastaan ruhtinaalista päästä uimaan Lappajärveen. Mummolassa oli lemmiä ja sikoja ja vasikoita ja kissoja ja niistä pidettiin hyvää huolta ja niitten kanssa oli niin hauskaa

Kun tulin vanhemmaksi, aloin työskennellä asentajana ja hitsaajana. Kuljin työn perässä useissa maissa Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa. Viimeiset 10 vuotta olen ollut Norjassa telakoilla ja öljynporauslautoilla. Kiinnostuin eri kielistä ja reissuhomma sopii minulle.

Pidän itseäni kuitenkin suomalaisena. Suomen itsenäisyyspäivä on minullekin juhlapäivä. Suomi on minulle isänmaa ja sytytän kaksi kynttilää itsenäisyyspäivänä.

Luonto ja moottoripyörä

Olen luontoihminen ja myöskin eläinrakas niin kuin tätini Inkeri Rauma. Eläinrakkaus tulee varmaan Koskelan suvusta. Käyn täälläkin joskus metsässä. Jospa vaikka sattuisi näkemään jotain eläimiä.

Myskihärkäkuva on otettu Norjassa.

Vesiputouskuva on Itävallasta moottoripyöräreissusta.

Kuva poralautasta on otettu Harland & Wolfin telakalla jossa myös Titanic rakennettiin

Tänä kesänä uudella yrityksellä ja innolla olisi tarkoitus lähteä Suomea kiertämään.

Muistoja

Tuli vielä mieleeni kun Olavi-pappa teki minulle tuohitorven jolla pystyi oikein töräyttelemään. Hän puhui minulle tappurapyyssystä. En vieläkään oikein tiedä mitä se tappura on. He yrittivät selittää että "akat" kutoivat siitä jotain. Jos joku osaa kertoa, niin olisin kiitollinen tiedosta.

Velipoikani Juha käy joskus kylässä ja muistellemme Lappajärven kesiä iloisella mielellä; Kuinka ajoimme maitokärryllä lehmänpaskan yli kun toinen meistä oli kärryssä eikä pääsyt pois, ja miten rakas Elli-mummu löi lakia. Mummuilla ja Satulla oli erityinen suhde ja niillä oli "tyttöjen salaisuuksia"

Mummu opetti minulle, että Joosepilla poika Matti, Matilla poika Eeli, Eelillä tyttö Elli, Ellillä poika Uolevi ja Uolevilla poika Jarmo. Ja voin nyt lisätä: Jarmolla poika Albin ja tyttö Mikaela.

Kauppa-auto oli kanssa mukava asia minulle, siskolleni Satulle ja veljelleni Juhalle. Kauppa-autoa ajoi Inkeri-tätini mies Reijo Rauma. Aina sai limpsaa ja jäätelöä.

Koskelan sukuseura

Sukuseura on minulle lenkki Koskelan sukuun. Olemme täällä vähän erillämme. Mutta minulla on paljon sukulaisia, ja vaikka kaikkia en tunnekaan, olen kiitollinen että saan kuulua Koskelan sukuun.

Näin kertoili Jarmo Niemelä, kuvat ovat hänen albumistaan.

Norjassa näin valaita, miekkavalaita ja myskihärkiä. Ruotsissa Ilveksiä, villisikoja ja susia. Tänä vuonna on tarkoitus käväistä Itä-Suomessa karhusafarilla.

Toinen kiinnostuksen aihe on moottoripyöräily. Olen kiertänyt Euroopassa ja varsinkin pohjoismaissa. Viime kesänä oli tarkoitus kiertää Suomessa mutta sairastuin juuri ennen matkaa.

Perheutinen

LAURI SAKU VERNERI KOPPELOMÄKI syntyi 1.3.2016 Vaasan keskussairaalassa. Lauri on ensimmäinen lapsemme. Lauri miellytti meitä kumpaakin etunimenä, Saku tulee Markun Sakari-isästä ja Vernerin on isäni Aate Tyynelän toinen nimi.

Lauri nukkuu aika hyvin ja on alkanut jo hymyilemään. Kaikenlaisia uusia asioita on tullut vastaan, mutta ihan hyvin on mennyt :)

Perheutisen lähetti Kati Tyynelä-Koppelomäki.

Koskelan sukuseura onnittelee perhettä hienon perhetapahtuman johdosta, ja toivottaa uuden tulokkaan lämpimästi tervetulleeksi Koskelan upeaan sukuperheeseen!

Tällaisia, ja muitakin perheutisia – iloisia ja vakavampia – otetaan mieluusti julkaistavaksi. Ristiäisistä, häistä ja muista merkkipäivistä olisi kiva muidenkin suvun jäsenten lukea, suru-uutisia unohtamatta. Kuvia vaikkapa kevään uusista ylioppilaista olisi mukava julkaista.

Lappajärveläisiä juttuja

Kalervo ja Oiva myöhästyivät koulusta aika usein. Vihtori-opettaja kysyi pojilta myöhästymisen syytä. Kalervo sanoi ”Me oltiin nukuttu niin kauniisti, että äiti ei ollu hanninu herättää.”

- - - - -

”Jos meettä sinne jälle ja hukutta sinne, niin ku takasi tuutta niin minä pieksän teiät molemmat”, sano Hyytisen Senja.

- - - - -

Jutut on lainattu Lappajärvi-seuran luvalla kirjasta Lappajärveläisiä tarinoita ja sananparsia.

Kerää muistoja – älä tavaraa.

Olen harrastanut viime viikot aivan erityistä hyötyliikuntaa. Kotonamme on alkamassa remontti, joten pakattavaa ja kannettavaa on riittänyt. Yhteiselomme 45 vuoden aikana on kotiimme kertynyt paljon tarpeellista, mutta myös tarpeetonta. Tunnesyyt, tai se tuttu – jos tuota vielä joskus tarvitsisi – on ylläpitänyt tavaran kertymistä. Kierrätykseenkin on sentään raaskittu laittaa aikamoiset määrät. Käyttökelpoista tavaraa voi joku hyödyntää, vaikka se meillä on käynyt tarpeettomaksi kaappeja täyttämään.

Minulle on tässä tavaran pakkaamisen ja siirtelyn lomassa tullut entistä selvemmäksi, että tavara ei ole onnen tae, vaan hyvä elämä ja sellaiset muistot, mitkä säilyvät vaikka esineestä luopuisi.

Koskelan sukuseurassa aktiivina toimimani aika on tuonut kosolti uusia tuttavuuksia, ystävyysuhuita ja paljon muistoja, mitkä säilyvät mielessä. Jo tietoisuus siitä, että kuuluu suureen Koskelan sukuperheeseen tuo iloa, vaikka teitä kaikkia en ole koskaan tavannutkaan. Olette olemassa mielessäni nytkin kun tätä tiedotetta olen kokoamassa.

Sukuseuramme porskuttaa kohti vuotta 2018, jolloin on seuraava sukujuhla, aivan erityisissä merkeissä. Silloin juhlimme seuramme 30-vuotista taivalta. Toivon mukaan tapaan silloin teitä kaikkia.

Puheenjohtaja kirjoitti tekstinsä valkovuokkojen aikaan. Minun tekstini ajoittuu toukokuun lopulle, jolloin lemmikit avasivat siniset silmänsä sepposen selälleen.

Hyvää kesää kaikille!

Leena Koivumäki, sukuseuran sihteeri-tiedottaja

